

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczty i Telegrafów

№ 5.

WARSZAWA, DNIA 8 LUTEGO 1923.

Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i Rozporządzenia:*

26. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 25 stycznia 1923 L. 4279/IX, o doręczaniu telegramów adresatom zamieszkałym w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędów telegraficznych.
27. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

Zarządzenia:

28. Podawanie numeru lub nazwiska abonentów, zgłaszających między-miastową rozmowę telefoniczną.
29. Zaliczanie należitości manipulacyjnych za czasopisma w b. dzielnicy pruskiej.

Okólniki: Język urzędowy w telegraficznej korespondencji służbowej z zagranicą. — Zaprowadzenie sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedawców wyrobów tytoniowych w b. dzielnicy pruskiej i na kresach wschodnich. — Opis banknotu wartości 50.000 mk. polskich. — Oplaty listowe na Łotwie. — Przywrócenie debitu pocztowego dziennikowi „Nowoje Wremja”. — Wykaz zakazanych wydawnictw. — Zm any w ruchu międzynarodowym telegraficznym.

Wiadomości osobowe: Mianowania. Rezygnacja. Wydalenie.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczty i Telegrafów: Lwów.

Ustawy i Rozporządzenia.

26

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 25 stycznia 1923 r. L. 4279/IX o doręczaniu telegramów adresatom zamieszkałym w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędów telegraficznych.

W uzupełnieniu postanowień, zawartych w ustępie pierwszym pktu 2 rozporządzenia z dnia 9 czerwca 1922 L. 2070/IX (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 z 1922, D. U. R. P. Nr. 58 z 1922 poz. 521), zarządza się co następuje:

1. Adresatom zamieszkałym w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu telegraficznego, telegramy mogą być dosyłane bądź pocztą bądź przez umyślnego posłańca, zależnie od życzenia nadawcy lub odbiorcy.

2. Nadawca telegramu wyraża swe życzenia w ten sposób, że przed adresem telegramu umieszcza jeden z następujących znaków konwencjonalnych, podlegających opłacie taryfowej:

a) pocztą,

b) posłańcem,

c) XPP t. zn. umyślny opłacony zgóry, należytość podać pocztą,

d) XPT t. zn. umyślny opłacony zgóry, należytość podać telegraf.

W przytoczonych czterech wypadkach adres telegramu winien opiewać:

a) =Pocztą=Władysław Stolarski Młociny Warszawa=.

b) Posłańcem=Władysław Stolarski Młociny Warszawa=.

c) =XPP=Władysław Stolarski Młociny Warszawa=.

d) =XPT=Władysław Stolarski Młociny Warszawa=.

Nazwę urzędu telegraficznego odbiorczego, który ma telegram doręczyć pocztą lub posłańcem, należy zamieścić jako ostatni wyraz adresu, tak jak podano w przykładach pod a) b) c) i d).

3. Odbiorcy telegramów, zamieszkali w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu telegraficznego wyrażają swe życzenie co do sposobu w jaki mają im być doręczane nadchodzące pod ich adresem telegramy przez złożenie w urzędzie telegraficznym odpowiedniej deklaracji pisemnej.

W tym wypadku, gdy życzą sobie, by telegramy były im doręczane przez umyślnego posłańca, winni w deklaracji zaznaczyć, że zobowiązują się ponosić wszelkie z tem świadczeniem związane koszty.

4. Telegramy ze znakiem konwencjonalnym =pocztą= (patrz punkt 2a) doręcza się po nadejściu ich do urzędu telegraficznego odbiorczego pocztą, a więc jak zwykły list, nie pobierając od adresata żadnych należytości. W tym celu oddaje się telegram do oddziału (urzędu) pocztowego bez nalepiania na nim jakichkolwiek znaczków pocztowych.

Jeżeli telegram zawiera jednakże znak konwencjonalny =PR= (pocztą polecony), to urząd telegraficzny odbiorczy doręcza go pocztą jako list polecony uiszczając opłatę za polecenie listu. Kwotę wypłaconą z kasy za polecenie zalicza urząd odbiorczy do rachunku według poniżej podanego wzoru A). Należytość tę opłaca nadawca telegramu przy jego nadaniu.

W razie niedoręczalności telegramów wyszczególnionych w ustępie pod 4) zwraca się je pocztą do telegraficznego urzędu nadawczego, przyczem podaje się przyczynę niedoręczenia, podobnie jak to się dzieje ze zwykłymi względnie poleconymi listami niedoręczonymi.

Urząd Telegraficzny nadawczy doręcza te telegramy nadawcy, o ile nadawca jest znany. Telegramy niedoręczone =pocztą= lub =PR= przechowuje urząd przez dziesięć miesięcy, z wyjątkiem telegramów

z opłaconą odpowiedzią, z opłaconem doniesieniem o doręczeniu (PC, PCP, PCD) i telegramów, przy których doręczaniu należało ściągnąć pewne należności. Telegramy te mają urzędy telegraficzne przedkładać raz na miesiąc przełożonej Dyrekcji.

5. Telegramy pozamiejscowe należy doręczać pocztą w tych wypadkach:

a) gdy nadawca sobie tego życzy i nie stoi to w sprzeczności z deklaracją odbiorcy,

b) gdy odbiorca sobie tego życzy i nie stoi to w sprzeczności z życzeniem nadawcy,

c) gdy w telegramie nie został wskazany sposób doręczenia go adresatowi,

d) gdy adresat raz już odmówił złożenia opłaty za przesłanie telegramu przez posłańca,

e) gdy sposób doręczenia podany przez nadawcę niezgodny jest z obowiązującymi przepisami,

f) gdy urząd telegraficzny odbiorczy nie rozporządza środkiem doręczenia, wskazanym przez nadawcę, np. „doręczenie telefoniczne” adresat zaś nie posiada telefonu wogóle lub telefon jego chwilowo jest nieczynny,

g) gdy urząd telegraficzny mimo usilnych starań i interwencji władz miejscowych (patrz pkt. 8) nie zdołał znaleźć osoby, nadającej się do doręczenia telegramu.

6. O ile zachodzi kolizja pomiędzy życzeniem nadawcy, a życzeniem odbiorcy co do sposobu doręczenia telegramu wówczas należy:

a) w wypadkach, gdy nadawca opłacił posłańca zgóry, doręczyć telegram przez umyślnego mimo że adresat wyraził życzenie by mu telegramy doręczano pocztą lub przez okazję,

b) w wypadkach, gdy nadawca podał pocztę jako sposób doręczenia, mimo to doręczyć telegram przez umyślnego, jeżeli adresat złożył pisemną deklarację, by mu wszystkie telegramy bez warunkowo doręczano przez umyślnego.

Pod umyślnym posłańcem należy rozumieć osobę, która o ile możliwości najkrótszą drogą pieszo udaje się wprost t. zn. bez żadnego zatrzymywania się po drodze do wskazanej w adresie miejscowości celem doręczenia telegramu odbiorcy.

Jako posłańców używać mają urzędy nie tylko dorosłych mężczyzn, lecz także kobiet i chłopców, byle tylko były to osoby zaufania godne.

7. Telegramy ze znakiem konwencjonalnym =posłańcem= (patrz punkt 2b) doręcza urząd odbiorczy umyślnym posłańcem, chyba że zachodzą wypadki, o których mowa w punkcie 5 lit. b) d) i g).

Koszty doręczenia takiego telegramu przez posłańca ponosi w zasadzie odbiorca a jedynie w razie niedoręczenia telegramu—nadawca.

Na stronie adresowej telegramu należy wówczas wyraźnie podać kwotę, którą w danym wypadku adresat ma wręczyć posłańcowi za doręczenie.

Nadawca winien przy nadawaniu takiego telegramu podać dokładny adres miejsca swego stałego zamieszkania celem umożliwienia ściągnięcia należitości za posłańca, o ile telegram nie będzie doręczony. Jeżeli nadawca takiego telegramu nie daje rękojmi, że przewidziana wyżej należitość będzie mogła być od niego dodatkowo ściągnięta lub jeżeli urząd nadawczy wie zgóry, że adresat wzbrania się ponosić wydatki na posłańca, może odmówić przyjęcia telegramu ze znakiem =posłańcem.=

8. Wysokość kosztów doręczenia w urzędzie odbiorczym zależna jest od stosunków miejscowych. Każdy urząd telegraficzny winien w porozumieniu z urzędem gminnym ustalić wysokość należitości posłańczej do wszystkich miejscowości w swoim okręgu doręczeń, do których nadchodzą telegramy.

O ile chodzi o doręczenie telegramu w porze nocnej, podczas mrozów lub niepogody, może urząd telegraficzny na żądanie posłańca podwyższyć normalną należitość o 25%.

Rzeczą każdego urzędu jest zawsze mieć w ewidencji kilka osób, które mogłyby być użyte do doręczenia telegramów poza okręgiem miejscowym. W wypadkach, gdy posłańcy odmawiają żądanych usług, należy zwracać się do urzędu gminnego z żądaniem dostarczenia posłańca z urzędu.

9. Przy doręczaniu telegramów, o których mowa w punkcie 7, mogą zachodzić następujące wypadki:

a) Posłaniec doręczył telegram i adresat wypłacił mu przypadającą należitość za odbytą drogę.

Urząd odbiorczy nie wypłaca wtenczas posłańcowi żadnej dodatkowej kwoty za doręczenie z kasy urzędu, ani też nie zawiadamia urzędu nadawczego.

b) Posłaniec nie doręczył telegramu z jakiegokolwiek bądź powodu np. adresat odmówił przyjęcia telegramu i zapłaty należitości posłańczej, wyjechał bez podania adresu, umarł i t. d.

Urząd odbiorczy wypłaca w tym wypadku posłańcowi należitość za doręczenie z kasy urzędu, wypłaconą kwotę wpisuje do rachunku (wzór A) i zarazem zawiadamia o tem urząd nadawczy telegramem służbowym. Treść telegramu służbowego winna być zredagowana w sposób następujący:

„425 pietnastego posłańcem Wiśniewski Rzemień Rzochów niedoręczony, adresat nieznany (lub: wyjechał, umarł, odmówił zapłaty za doręczenie i t. p.) ściągnąć od nadawcy 500 mk. za posłańca“ (numer telegramu pierwotnego, data nadania, dosłowny adres).

Urząd nadawczy po otrzymaniu telegramu służbowego ściąga dodatkowo powyższą kwotę od nadawcy i wpisuje ją jako dopłatę w dzienniku kasowym (patrz Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 z 1922 str. 601 Nr. porządkowy 4).

c) W razie, jeżeli urząd odbiorczy nie może doręczyć telegramu przez posłańca (patrz punkt 5 lit. g), należy doręczyć go pocztą jak zwykły list (patrz pkt 4) nie zawiadamiając urzędu nadawczego.

10. Nadawca może jednakże należytość za posłańca zgóry pokryć. W tym celu zamieszcza przed adresem telegramu znak konwencyonalny =XPP= albo =XPT= (patrz punkt 2 lit. c) i d).

a) Za =XPP= składa nadawca tytułem należności za posłańca depozyt (przedpłatę) 2000 mk. względnie do miejscowości położonych na Kresach Wschodnich (Wileńszczyzna, Województwa Wołyńskie, Polesskie i Nowogrodzkie) 5000 mk. oraz dodatkową opłatę jak za zwykłą kartkę pocztową za doniesienie o wysokości należytości wypłaconej posłańcowi.

b) Za =XPT= składa nadawca tytułem należności za posłańca depozyt (przedpłatę) 2000 względnie 5000 mk. jak pod a) oraz opłatę jak za zwykły telegram o 10 wyrazach, za telegraficzne doniesienie o należytości wypłaconej posłańcowi.

Nadawca obowiązany jest również podać dokładny adres swego stałego zamieszkania a jeżeli jest w przejeździe lub wogóle przebywa czasowo w okręgu urzędu nadawczego, także i adres tymczasowy.

Opłatę za telegram, depozyt oraz dodatkową należytość na odpowiedź wpisuje się do dziennika kasowego przyjętych telegramów w formie ułamka, przyczem opłatę za telegram i dodatkową należytość na odpowiedź wpisuje się w liczniku a depozyt w mianowniku np. za telegram o 12 wyrazach ze znakiem =XPP= 1010/2000 t. zn. 960 mk. telegram, 50 mk. doniesienie pocztą, 2000 mk. depozyt (posłaniec do wszystkich miejscowości z wyjątkiem Kresów Wschodnich);

za telegram o 13 wyrazach =RP 10= =XPT= 2640/5000 t. zn. 1040 mk. telegram, 800 mk. za =RP 10= 800 mk. doniesienie telegraficzne, 5000 mk. depozyt (posłaniec do miejscowości na Kresach Wschodnich).

Urząd odbiorczy po otrzymaniu telegramu =XPP= lub =XPT= doręcza go przez umyślnego posłańca nie żądając od adresata żadnej opłaty dla posłańca za odbytą drogę.

11. Przy doręczeniu telegramów, o których mowa w pkt 10, mogą zachodzić następujące wypadki:

a) Jeżeli posłaniec doręczył telegram, urząd odbiorczy wypłaca mu z kasy przypadającą należytość za odbytą drogę. Wypłaconą kwotę wpisuje do rachunku (wzór A).

O ile w telegramie podano znak =XPP=, należy do urzędu nadawczego aż do wydania odpowiedniego druku, wysłać urzę-

dową bezpłatną kartkę pocztową, w której podaje się wszystkie znamiona telegramu doręzonego, dzień doręczenia i kwotę wypłaconą posłańcowi, a jeżeli w telegramie podano znak =XPT=, należy wysłać do urzędu nadawczego telegram służbowy na blankiecie służbowym.

Telegram taki winien być zredagowany w sposób następujący: „st. Warszawa, Kraków 40, (numer telegramu służbowego) 5 (ilość wyrazów) =434 (numer nadawczy telegramu doręzonego) szesnastego (data nadania doręzonego telegramu) posłaniec 1500 mk.“

Urząd nadawczy po otrzymaniu doniesienia o należytości wypłaconej posłańcowi ściąga dodatkowo od nadawcy pierwotnego telegramu brakującą kwotę, o ile należytość za posłańca wynosiła więcej niż złożony przez niego depozyt, a ściągniętą kwotę wpisuje z odpowiednią adnotacją do dziennika kasowego do rubryki 6 „Opłata gotówką za telegramy krajowe“; o ile zaś mniej wynosiła niż złożony depozyt, zwraca nadawcy nadwyżkę i wpisuje odnośną kwotę do dziennika kasowego do rubryki 12 „zwroty“.

b) Jeżeli posłaniec nie doręczył telegramu z jakichkolwiek powodów np. adresat odmówił przyjęcia telegramu, wyjechał bez podania adresu i t. d. należy postąpić jak w wypadku pod a) t. zn. wypłacić posłańcowi należytość za doręczenie, wpisać ją do rachunku (wzór A) oraz zawiadomić urząd nadawczy, jednakże wyłącznie telegramem służbowym, nawet wtedy, gdy telegram był ze znakiem umówionym =XPP=, podając przytem przyczynę niedoręczenia telegramu.

Urząd nadawczy po otrzymaniu zawiadomienia postępuje podobnie jak w wypadku pod a).

c) W razie, jeżeli urząd odbiorczy nie mógł doręczyć telegramu posłańcem (patrz punkt 5 lit. g), należy telegram doręczyć pocztą jak zwykły list i zawiadomić o tem urząd nadawczy służbową kartką pocztową (telegram ze znakiem =XPP=) lub telegramem służbowym (telegram ze znakiem =XPT=). Urząd nadawczy w tym wypadku zwraca nadawcy cały złożony depozyt i wpisuje wypłaconą kwotę do dziennika kasowego do rubryki „zwroty“.

d) Jeżeli adresat posiada telefon, telegram nie należy wysyłać posłańcem, lecz wydać telefonem, o ile adresat na to się zgodzi, i postąpić następnie jak powiedziano pod c).

12. a) Jeżeli doręcza się równocześnie kilka telegramów z opłaconym posłańcem do jednego adresata w tej samej miejscowości, wypłaca się posłańcowi tylko pojedynczą należytość za odbytą drogę i rozkłada się ją po równej części na każdego nadawcę, zawiadamiając wszystkie urzędy nadawcze o wysokości tej kwoty, jaka na każdego z nich wypadła. Urzędy nadawcze mają dodatkowo ściągnąć od nadawców względnie zwrócić im różnicę depozytu.

b) Jeżeli doręcza się równocześnie kilka telegramów do jednego adresata w tej samej miejscowości, z których jedno są z opłaconym

posłańcem inne zaś ze znakiem „posłańcem” przed adresem (patrz punkt 7), wówczas urząd opłaca posłańca pojedynczo i zawiadamia o tem urzędy nadawcze, z których pochodzą telegramy z opłaconym posłańcem, postępując tak samo, jak to powiedziano wyżej pod a).

c) Jeżeli posłaniec doręcza jednym chodem kilka telegramów do różnych adresatów w tej samej miejscowości, wówczas należy mu się pojedyncza opłata, gdy adresaci mieszkają blisko siebie, w przeciwnym razie np. w górach lub w miejscowościach ciągnących się na kilka kilometrów wypłacić mu należy tyle razy przypadające wynagrodzenie, wiele telegramów doręczył.

d) Jeżeli posłaniec idąc z telegramem do miejscowości położonej dalej po drodze doręcza telegram w miejscowości położonej bliżej, należy mu się pełna należność za oba telegramy.

13. Jeżeli nadawca opłacił zgóry posłańca (XPP lub XPT), a odbiorca złożył deklarację, że ponosić będzie koszty doręczenia telegramów przez umyślnego, należy posłańca wynagrodzić z kasy urzędu i postąpić jak powiedziano w punkcie 11 lit. a).

14. Do kolejowych urzędów telegraficznych nie wolno narazie przyjmować telegramów z opłaconym posłańcem.

Urzędy te doręczają telegramy umyślnym posłańcem tylko wtedy, jeżeli adresat pisemnie się zobowiąże do opłacenia posłańca.

15. We wszystkich wypadkach każdy urząd odbiorczy po otrzymaniu telegramu ze znakiem umówionym =XPP= lub =XPT= winien bezwarunkowo zawiadomić urząd nadawczy kartką pocztową względnie telegramem służbowym (zależnie od wyrażonego życzenia nadawcy) czy i w jaki sposób telegram doręczył oraz czy i jakie poniósł wydatki, a to celem uniknięcia reklamacji tak ze strony nadawcy jak i ze strony urzędu nadawczego z powodu nieprzeprowadzenia rozrachunku.

Ponieważ urzędy odbiorcze przeważnie nie stosują się do tego przepisu i powodują nadmierne wysyłanie telegramów służbowych z zapytaniem o należności wypłacone posłańcowi, poleca się urzędom przedkładać takie telegramy przełożonej Dyrekcji, która zarządzi ściągnięcie od winnego za każdy telegram służbowy należność taryfową za 10 wyrazów.

16. W telegramach z zagranicy dopuszczony jest narazie znak =express= (posłańcem). Koszty doręczenia telegramów z tym znakiem ponoszą zawsze odbiorcy analogicznie, jak to powiedziano w punkcie 7 co do telegramów krajowych.

Jeżeli odbiorca odmówił przyjęcia telegramu i nie wręczył posłańcowi przypadającej należności lub też jeżeli telegram nie mógł być doręczony z jakichkolwiek powodów mimo chodu posłańca, urząd odbiorczy wypłaca posłańcowi wynagrodzenie z kasy urzędu i postępuje jak w obrocie wewnętrznym t. zn. zawiadamia urząd nadawczy telegramem służbowym w języku francuskim w następującej formie: „425 quinze

Kwiatkowski Rzemień Rzochów (numer pierwotnego telegramu, dosłowny adres) refusé (odmówiono przyjęcia) destinataire inconnu (adresat nieznany) parti (wyjechał); oraz podaje w nim należność za doręczenie skrótem „PCV x fr.”. Należność przypadającą za doręczenie należy przeliczyć według każdorazowo obowiązującego ekwiwalentu marki polskiej do franka złotego.

W ewentualnych wypadkach nadejścia telegramów z zagranicy ze znakiem =XP x fr.= doręcza się je przez posłańca, przyczem ściągają się od adresata różnicę między kwotą zapłaconą przez nadawcę, a kwotą wypłaconą posłańcowi, jeżeli ta druga jest wyższą od pierwszej np. jeżeli nadawca zapłacił 1 fr. (XP 1 fr.) przy ekwiwalencie 3000 mk., a wynagrodzenie posłańca wynosi 6000 mk., należy pobrać od adresata 3000 mk. Resztę 3000 mk. wypłaca się posłańcowi z kasy urzędu.

W razie odmowy adresata uiszczenia dodatkowej opłaty telegramu nie doręcza się, a posłańcowi wypłaca się z kasy całkowitą należność za odbytą drogę.

Wypłaconą kwotę wpisuje się do rachunku (wzór A) oraz zawiadamia się urząd nadawczy telegramem służbowym podając przyczynę niedoręczenia oraz kwotę we frankach, która (PCV) ma być ściągnięta od nadawcy.

Jeżeli kwota wpłacona przez nadawcę przewyższa faktyczne koszty, to wypłaca się posłańcowi z kasy tę faktyczną należność, a urzędowi nadawczego wcale o tem się nie zawiadamia.

Telegramy =XPP= lub =XPT= nadchodzące ewentualnie z zagranicy doręcza się i postępuje się z nimi tak, jak w obrocie wewnętrznym przyczem zawiadamia się urząd nadawczy opłaconą kartką służbową (wzór B) względnie telegramem służbowym (po francusku) podając należność za doręczenie we frankach przy zastosowaniu obowiązującego ekwiwalentu.

17. Sumę dzienną wypłaconych należności za posłańca lub opłatę poczty (patrz pkt. 4) wpisuje się do wykazu stanu kasy w rozchodzie do nowej rubryki „Należności za doręczenie telegramów przez posłańców”. Z końcem miesiąca ogólną sumę zalicza się do ogólnego rachunku miesięcznego w rzeczywistych rozchodach pod poz. 21.

18. Zamieszczony niżej wzór A) należy prowadzić w miejsce dotychczasowego wzoru B) (patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 26 z 1922 str. 602).

Zamieszczony wzór drugi B) służy:

a) jako potwierdzenie doręczenia względnie oddania na pocztę telegramu ze znakiem =PCP= (lewa połowa);

b) jako uwiadomienie o wysokości opłaty posłańczej za doręczenie telegramu ze znakiem =XPP= (prawa połowa).

W wypadku pod a) wypełnia urząd odbiorczy lewą część kartki, skreślając prawą, w wypadku pod b) odwrotnie.

RACHUNEK

należności wypłaconych posłańcom za doręczenie telegramów poza miejscowym okręgiem doręczeń lub za opłacenie poczty.

[illegible]

W z ó r B.

Druk w formie kartki pocztowej koloru różowego

STRONA PRAWA.

SŁUŻBOWE ZA IADOMIENIE — AVIS DE SERVICE.

Do Au
 Urzędu pocztowo telegraficznego
 Chef du bureau télégraphique

do
 zagranicy
 nalepić
 znaczek

Rzecz urzędowa,
 porto opłacił na-
 dawca telegramu.

w
 a

Kraj
 Pays

STRONA LEWA.

POTWIERDZENIE ODBIORU
ACCUSÉ DE RÉCEPTION

Telegram Nr.
 Télégramme

do
 à

doręczono dnia 192
 remis le

oddano na pocztę
 delivre à la postes

o godz. min.
 à h. m.

dnia
 le

Uwiedomienie o wysokości opłaty posłańczej.
 Indication des frais d'expres.

Za telegram Nr.
 Pour le télégramme

z dnia
 du

do w
 au à

Zapłacono posłańcowi mk.
 Expres frs.

192

Podpis naczelnika: — Signature du chef du bureau:

Nakład obu druków zarządza się równocześnie. Aż do czasu wydania ich należy rachunek podług wzoru A) sporządzać odręcznie, a zamiast wzoru B) posługiwać się kartką urzędową.

19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej nie wyłączając Polskiego Górnego Śląska.

Na obszarze Polskiego Górnego Śląska przy zarachowaniu należności obowiązuje waluta niemiecka.

Z tym dniem traci moc obowiązującą tut. zarządzenie z dnia 12 czerwca ub.r. L. 2145/IX (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 26 z 1922 poz. 61).

Załączniki: wzór A i B.

Kierownik Ministerstwa: *Moszczyński*

27.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1922 r. w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych. *)

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429 — 431 i 433 — 436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djetyienne określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 939) ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I	st. st. na	925 mk.
II	„ „ „	735 „
III	„ „ „	735 „
IV	„ „ „	735 „
V	„ „ „	660 „
VI	„ „ „	555 „
VII	„ „ „	475 „
VIII	„ „ „	370 „
IX	„ „ „	370 „
X	„ „ „	315 „
XI	„ „ „	315 „
XII	„ „ „	315 „

Dla sędziów i prokuratorów:

a)	pobierających uposażenie grupy	I na 555 mk.
b)	„ „ „	II „ 660 „
c)	„ „ „	III i IV „ 735 „

*) Ogłoszenie w Dz. U. R. P. № 5/1923 poz. 25.

Dla profesorów państwowych szkół akademickich (zwyczajnych i nadzwyczajnych) na	660 mk.
Dla zastępców profesorów na	555 „
Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na	475 „
Dla asystentów starszych na	370 „
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	315 „

Dla wyższych funkcjonarjuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na	735 mk.
II „ „ „	660 „
III „ „ „	660 „
IV „ „ „	555 „
V „ „ „	555 „
VI „ „ „	475 „
VII „ „ „	370 „
VIII „ „ „	370 „

Aplikanci sądowi i egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i aseserowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują . 475 mk.

Inni aplikanci sądowi . . . . . 370 „ dziennie

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	735 mk.
2 „ „	660 „
3 „ „	555 „
4 „ „	475 „
5 „ „	370 „
6 „ „	370 „
7 „ „	315 „
8 „ „	315 „
9 „ „	315 „
10 „ „	240 „
11 „ „	240 „
12 „ „	240 „
13 „ „	240 „
14 „ „	190 „
15 „ „	190 „

Dla funkcjonarjuszów niższych od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy na . . . . . 190 mk.

Dla funkcjonarjuszów niższych od 5 st. do 9 stopnia płacy, tudzież dla pomocników kancelaryjnych w b. zaborze austriackim na . . . . . 240 „

Posterunkowym i starszym posterunkowym Policji Państwowej na . . . . . 295 „

Przodownikom i starszym przodownikom Policji Państwowej na . . . . . 315 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1923 roku.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Zarządzenia.

28.

Celem ułatwienia załatwiania ewentualnych reklamacji, dotyczących międzymiastowych rozmów telefonicznych, zarządza się, by przy zgłaszaniu rozmów, centrala telefoniczna wzywająca, obowiązkowo podawała centrali wezwanej prócz numeru abonenta lub nazwiska wezwanego do rozmowy, także i numer abonenta lub nazwisko zgłaszającego rozmowę międzymiastową.

Podawanie numeru lub nazwiska abonenta zgłaszających międzymiastową rozmowę telefoniczną.

Dane te należy notować w dziennikach aparatowych lub na kartkach zgłoszenia, zależnie od tego, który sposób w poszczególnych centralach jest przepisany.

L. 68/IX z 26 stycznia 1923 r.

29.

Należytość manipulacyjną za czasopisma, ustanowioną taryfą opłat z dnia 29/11 1922 r. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 53, strona 1145, punkt 14 a i b) wpisują urzędy pocztowe w ciągu miesiąca do księgi gazetowo kasowej oddzielnie od prenumeraty. Do wpisywania należitości manipulacyjnych należy użyć rubryki 8 zaopatrzywszy ją poprzednio napisem „opłata manipulacyjna.“ Sumy dzienne uwidaczniać należy w rubryce 9-ej.

Zaliczanie należitości manipulacyjnych za czasopisma w b. dzielnicy pruskiej.

Przy końcu miesiąca sporządzają urzędy „Wykaz pobranych należitości manipulacyjnych.“ W wykazie należy wyszczególnić: 1) tytuł czasopisma, 2) terminy wydawania czasopism, 3) ilość egzemplarzy czasopisma, 4) pobraną należitość za jeden egzemplarz i 5) ogólną należitość za wszystkie egzemplarze każdego czasopisma.

Podana ilość egzemplarzy w wykazie musi się zgadzać z zaznaczoną ilością egzemplarzy w księdze zamówień, ogólna zaś suma opłat manipulacyjnych musi się zgadzać z ogólną sumą księgi gazetowo-kasowej. Jeżeli w urzędzie jest zatrudnionych przynajmniej dwóch urzędników,

wpisy w wykazie muszą być zbadane i potwierdzone przez drugiego urzędnika. Wykaz musi być wreszcie zaopatrzony słowami „za zgodność” oraz podpisem naczelnika urzędu. Dzienną sumę opłat manipulacyjnych zarachowują urzędy w wykazie stanu kasy, miesięczną zaś w ogólnym rachunku miesięcznym do § 1 pozycja 2 z dopiskiem „na- leżytość manipulacyjna.” Urzędy nakładowe zarachowują opłatę ma- nipulacyjną pod opłatą za czasopisma w osobnej kwocie.

L. 223/V z dnia 20 stycznia 1923 r.

Okólniki.

Język urzędowy w telegraficznej korespondencji służbowej z za- granicą.

Przypomina się wszystkim urzędom telegraficznym, że korespon- dencja służbowa, dotycząca spraw międzynarodowej służby telegraficz- nej i telefonicznej, winna być redagowana, stosownie do Art. XVI § 3. regulaminu międzynarodowego i tut. zarządzenia z dnia 8 sierpnia 1919 r. Nr. 23054/1045/IV (Dz. U. M. P. i T. Nr. 12 ex 1919), w języku francuskim. Nie dotyczy to jednak korespondencji służbowej z urzę- dami W. M. Gdańska, którą po myśli tut. zarządzenia z dnia 17 sierpnia 1922 r. L. 1456/Pr. (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 36 ex 1922) należy pro- wadzić w języku polskim.

Nr. 4811/IX ex 1922 z 26 stycznia 1923 r.

Zaprowadzenie sprzedaży znaczków pocztowych przez sprzedaw- ców wyrobów tytoniowych w b. dzielnicy pruskiej i na kresach wschodnich.

Generalna Dyrekcja Monopoli Tytoniowego rozporządzeniem z dnia 15 stycznia 1923 r. Nr. 20580/IV/22, działając z ramienia Ministerstwa Skarbu, nałożyła obowiązek sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych na sprzedawców wyrobów tytoniowych w b. dzielnicy pru- skiej, oraz w okręgach Izb Skarbowych w Łucku, Brześciu n/B. i Wil- nie, analogicznie jak to zostało zaprowadzone na terenie b. Kongresówki.

Przy wprowadzaniu tej sprzedaży na wspomnianych obszarach, w szczególności w b. dzielnicy pruskiej, należy stosować w całej rozcią- głości rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 październi- ka 1922 r. Nr. 1892/III w przedmiocie wydawania zezwoleń na sprze- daż znaczków i druków płatnych przez osoby prywatne. (Dz. Urzęd. M. P. i T. Nr. 46—1922 r. poz. 133).

Jednocześnie otrzymują właściwe Dyrekcje P. i T. osobne wska- zówki, celem porozumienia się z odnośnymi Izbami Skarbowymi co do dalszych szczegółowych zarządzeń.

L. 126/III z dnia 25 stycznia 1923 r.

Opis banknotu wartości 50000 marek polskich.

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa puszcza w obieg począwszy od 25-go stycznia 1923 r., banknoty wartości 50.000 marek polskich. Wymiar tych banknotów wynosi 104 x 206 mm., drukowane zaś są one na papierze z wodnym znakiem.

Rysunek obu stron banknotu przedstawia kompozycje giloszowe. Całość utrzymana w kolorach pastelowych, zielono-brązowych.

Tło przedniej strony banknotu jest tęczowe, koloru żółto-niebieskiego, utworzone z drobnej siatki, na której widnieją liczby 50.000 rozmieszczone w równoległych, poziomych rzędach, zaś tło strony odwrotnej tworzy siatka jasno-zielona z jasną, dużą rozetą pośrodku prostokąta.

Rysunek przedniej strony banknotu ujęty w ramkę z podłużnych owali i kółek na ciemnym tle stanowią:

Dwie duże prostokątne rozety umieszczone po bokach banknotu utworzone z bogatych rysunków giloszowych z napisem „MAREK POLSKICH” i dużymi liczbami 50.000.

Górny pasek obramowania utworzony z drobnej siatki z łukowym napisem „POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA” i dolny z siatki odmienniej z napisem „PIĘCDZIESIAT TYSIĘCY.”

Tabliczka z napisem „PAŃSTWO POLSKIE BIERZE NA SIEBIE ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA WYMIANĘ NINIEJSZEGO BILETU NA PRZYSZŁĄ WALUTĘ POLSKĄ WEDŁUG STOSUNKU, KTÓRY DLA MAREK POLSKICH UCHWALI SEJM USTAWODAWCZY”, umieszczona na tle okrągłych rozet różnej wielkości. Poniżej znajdują się napisy: „WARSZAWA, DNIA 10 PAŹDZIERNIKA 1922 ROKU” i „DYREKCJA POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ” oraz podpisy: „Bigo, Dr. Mokrzycki” pod nimi napis „SKARBNIK GŁÓWNY” i podpis „M. Karpus.”

Dwie czerwone rozety z liczbą 50.000 umieszczone po bokach podpisów.

Duża liczba 50 000 nad tabliczką z napisem obowiązującym.

Numer siedmiocyfrowy z literą serji ten sam po obu stronach liczby 50.000 wykonany w kolorze granatowym.

Rysunek odwrotnej strony banknotu jest ujęty w obramowanie, którego strona lewa poszerzona mieści w sobie orła białego w owalu szaro-zielonym, otoczonym białą ramką na tle dużej rozety giloszowej.

Nad orłem znajduje się napis „PIĘCDZIESIAT TYSIĘCY” pod owalem zaś liczba 50 000.

Prostokąt utworzony przez obramowanie wypełniają napisy „POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA” i „PIĘCDZIESIAT TYSIĘCY MAREK POLSKICH” duża liczba 50.000, a po obu jej stronach małe liczby 50.000 wśród ozdobnych rozet. W czterech kątach tego prostokąta znajdują się liczby 50.000 wewnątrz owalnych rozetek.

Na dolnej części obramowania umieszczono w dużej owalnej rozecie tabliczkę z napisem: KTO PODRABIA LUB FAŁSZUJE BILETY POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ. ALBO PUSZCZA W OBIEG LUB USILUJE PUŚCIĆ W OBIEG PODROBIONE LUB FAŁSZOWANE BILETY, PODLEGA KARZE CIĘŻKIEGO WIĘZIENIA.

L. 158/III z dnia 23 stycznia 1923 r.

Opłaty listowe na Łotwie.

Zarząd łotewski zawiadamia, że z powodu nieprzewidzianych trudności w terminowym wykonaniu nowych znaczków pocztowych, wprowadzenie nowej taryfy w centimach łotewskich (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 57 z 1922 r. str. 1267) zostało odłożone do dn. 1 lutego 1923 r.

Prócz nowych znaczków pozostaną jednak przez pewien czas w obiegu również dotychczasowe znaczki opiewające na ruble łotewskie.
L. 796 z 26 stycznia 1923 r.

Przywrócenie debitu pocztowego dziennikowi „Nowoje Wremja“.

Na mocy rozporządzenia powołanych władz przywraca się debity pocztowy czasopismu codziennemu „Nowoje Wremia“, wychodzącemu w Belgradzie w języku rosyjskim.

Wobec powyższego rozporządzenia należy w wykazie zakazanych czasopism (Dz. Urz. Nr. 24 ex 1922 r.) odnośny numer porządkowy 232 skreślić.

L. 270/V z 22 stycznia 1923 r.

Wykaz zakazanych wydawnictw

(Patrz Dz. Urz. Min. P. i T. Nr. 2 z 1923 r.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz za granicę następujących czasopism:

Nr. porz.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania	Język czasopisma
313	Czernowitzer Allegemeine Zeitung (pismo codzienne)	Czerniowiec (Rumunja)	niemiecki
314	Dos Naje Leben (tygodnik)	„	żydowski
315	Nasz Postup (dwutygodnik)	Edmonton (Ameryka)	ukraiński

Nr. 390/V z 25 stycznia 1923 r.

Zmiany w ruchu telegraficznym międzynarodowym.

Według telegraficznych zawiadomień Międzynarodowego Biura Unji Telegraficznej w Bernie w Szwajcarii z 11, 12 i 15 stycznia r. b. Nr. Nr. 7/11, 8/12, i 9/15 komunikacja telegraficzna między Turcją i Bułgarią drogą Adrianopol wznowiona. Urzędy w Adrianopolu, Kirk-Kilisze, Kechan, Tekirdag, Rodosto i Tchiorlou otwarto dla korespondencji międzynarodowej. Kabel Guam (Iles Mariannes-Ladrones)—Manilla (Philippines) naprawiony.

L. 186/IX z dnia 24 stycznia 1923 r.

Wiadomości osobowe.**Mianowania:**

Naczelnikami urzędów poczt. telegr. II klasy w VII stopniu służbowym, dotychczasowi kierownicy tychże urzędów: *Dobrowolski Józef* w Ciechanowie, *Sokołowski Franciszek* w Mławie 1. *Prusiewicz Józef* w Rypinie. *Kuźmiński Jan* w Wieluniu. *Lendzion Władysław* w Łowiczu. *Sokołowski Jan* w Skierniewicach. *Sokołowski Konstanty* w Kutnie. *Enerlich Józef* w Ostrowiu.

Naczelnikami urzędów poczt. telegr. II klasy w VIII stopniu służbowym dotychczasowi kierownicy tychże urzędów: *Fligel Aleksander* w Koninie i *Skrzek Piotr* w Ostrołęce, wszyscy dziesięciu od dnia 1 lutego.

Naczelnikiem urzędu poczt. telegr. III klasy w VIII stopniu służbowym *Rokicki Władysław* w Przasnyszu, od 1 lutego 1923 r., *Nowacki Franciszek* w Pabjanicach, od 1 stycznia 1923 r.

Urzędnikiem w VII st. sł.: *Śliński Antoni*.

Urzędnikami w VIII stop. sł.: *Konopiński Tadeusz*, *Marcinkowski Leon* i *Liżewski Zygmunt*, wszyscy czterej przy urzędzie pocztowym Warszawa 2, od 1 lutego r. b.

Rezygnacja:

Przygodziński Stanisław—Koluszki, ze stanowiska naczelnika urzędu poczt. telegr. III kl. w Przasnyszu.

Wydalenie.

Skwarek Grzegorz, woźny pocztowy, Lwów 1, za kradzież dolarów i funtów szterlingów.

Dział urzędowy Dyrekcji Poczt i Tel.**L W Ó W.****Konkursy.**

Na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Baszni dolnej powiat Lubaczów.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 468/23 z dn. 10/1 1923.

Na posadę agenta pocztowego 3-go stopnia w Jarocinie powiat Nisko.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 537/IIa z dn. 10/1 1923.

Na posadę agenta pocztowego 2-go stopnia w Baginsbergu, powiat Kołomyja.

Termin do wnoszenia podań 3 tygodnie.

L. 430/IIa z dnia 9 stycznia 1923.

**Kupujcie 8%
Pożyczkę Złotą.**

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.
Cena prenumeraty na 1 kwartał 1923 r. — 3000 mk.
Cena egzemplarza pojedynczego 500 mk.
Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie
dwuszpaltowej: 400 mk.